

# ***A harag napja***

*avagy egy balga szív dala*

*Írták: Zabezsinszkij Éva, Schilling Árpád és a szereplők*

## ***Szereplők***

<i>Fekete Erzsébet,</i>	<i>Erzsinovér a csecsemőosztályon</i>
<i>Idősebb Erzsébet, IE</i>	<i>Erzsi édesanyja</i>
<i>Evelin</i>	<i>Erzsi lánya</i>
<i>Ann és Roll angyalok</i>	<i>különböző szerepekben</i>
<i>Niki (Ann)</i>	<i>Erzsi kolléganője</i>
<i>P (Roll)</i>	<i>Miniszter</i>
<i>Béla (Roll)</i>	<i>kórházigazgató</i>
<i>Osztályfőnök (Ann)</i>	<i>Evelin osztályfőnöke</i>
<i>Ági (Ann)</i>	<i>volt nővér</i>
<i>Norbi (Roll)</i>	<i>vállalkozó, a Nefretiti tulajdonosa</i>
<i>Doktor (Ann)</i>	<i>szemészorvos</i>
<i>Pali (Roll)</i>	<i>Evelin apja</i>
<i>Antónia (Ann)</i>	<i>Pali új felesége</i>
<i>Nóra (Ann)</i>	<i>Norbi felesége</i>
<i>Ügyintéző (Ann)</i>	<i>Banki alkalmazott</i>
<i>Sanyi (Roll)</i>	<i>Biztonsági őr a bankban</i>

## **1. A demokrácia diadala**

*Niki és Erzszi nővérköpenyben, jelvénnel a mellkasukon. Niki megafonba beszél. Zene szól. Niki kemény, elszánt, forradalmi, megalkuvást nem ismerő, Erzszi meg van hatódva, megrendült, boldog nagyon, segít, ahol tud.*

*Erzszi grépfrút-matricákat oszt, segít felhelyezni a nézők ruhájára.*

*Erzszi könnyezik, meg van rendülve.*

Tanárok, orvosok,  
Szociális gondozók!  
Ez a harag napja!

Bányászok, óvónők,  
Konyhai kisegítők!  
Ez a harag napja!

Rendőrök, közjegyzők,  
Vízvezeték-szerelők!  
Ez a harag napja!

Kőművessegédek,  
Takarító-személyzet.  
Ez a harag napja!

*Unom, hogy a gyávaság  
Átjár minden porcikát!  
Itt vagyunk már  
Lenn az utcán!*

*Unom, hogy itt kéz kezét  
Mos, amíg én éhezek!  
Itt vagyunk már*

*Lenn az utcán!*

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Elég volt a hitelből,*

*A luxus-életvitelből.*

*Kiégett rég*

*A biztosíték!*

*Elég volt a nyomorból*

*A sok korgó gyomorból!*

*Kiégett rég*

*A biztosíték!*

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Háborodj fel!*

*Tiltakozz már!*

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Háborodj fel!*

*Tiltakozz már!*

Megvonhatod a vállad,

De többé nem véd meg az állam!

Állj föl te is a székből,

A zombi értelmiségi létből!

Ne csak klikkelj, klikkesedj,

Legyünk már engedetlenek!

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Háborodj fel!*

*Tiltakozz már!*

*Kelj*

*Fel*

*És*

*Járj!*

*Háborodj fel!*

*Tiltakozz már!*

**Niki** Most pedig köszöntsük nagy tapsal a miniszter urat, aki eljött, hogy személyesen vegye át követeléseinket!

*A miniszter érkezik, kezét fog a két nővérrel, Niki büszkén és öntudatosan, Erzszi zavarban rázza meg a férfi kezét.*

**P** Barátaim!

*Mi* mindent megteszünk, hogy az előző kormány és Európa embertelen közönye után partnerként, és ne szolgaként kezeljük a népet. Mi egyek vagyunk veletek. Értetek és általatok vagyunk. Mi nem hagyunk magatokra titeket, együtt küzdünk veletek a jövőért.

Ebben a harcban példaképünk ez a két ápolónő, nővérkék, két bátor asszony - a koraszülött osztályról. Nagy tapsot nekik! Ők segítik gyermekeinket – jövőnk zálogait – életük első óráiban, vigyázó karjaikban ismerkednek az élet ezer apró csodájával. Második édesanyáink ők, fogadott gyermekeik rendíthetetlen őrői.

Bátran kiálltak, tüntetést szerveztek, hogy felhívják figyelmünket: baj van. *Mi* meghallottunk titeket! Történelmi pillanat a mai, ahogy maguk nevezték, „a harag napja”, ahogy én hívom: a demokrácia diadala.

**Id Erzsi** Nézd az anyádat, taknya-nyála egybe’.

*A miniszter két kitüntetést vesz elő a zsebéből.*

**P** És most engedjék meg, hogy ezt a nagyszerű pillanatot megragadva kormányunk nevében miniszteri kitüntetésben részesítsem önöket. Nikolett, Erzsébet...

*A két nő döbbenet és boldogan áll, nem számítottak erre a fordulatra.*

**P** Megtiszteltetés, hogy én adhatom át. (2x)

*A politikus leveszi a jelvényeiket, majd szívük fölé, éppen a korábbi jelvények helyére kitűzi a plecsnit. Kezet fog velük.*

**Niki** Köszönjük szépen!

*Egy fotó erejéig összekapaszkodnak.*

*Niki és a miniszter kimennek, a miniszter valamit magyaráz neki.*

**Erzsi** Az osztályunkon 14 koraszülött van – a legkisebb 380 gramm. Bandika. Várjanak! (*a kanapé mögül elővesz egy grépfrútot*) Mint ez a grépfrút. Elfér a tenyeremben (*mutatja*). Tessék, fogja meg, adják körbe nyugodtan.

Éjszaka, amikor egy-két órára elcsendesedik az osztály, mindegyikhez odamegyek és beszélek hozzájuk. Ők nem alhatnak az anyukájukkal, ott fekszenek azokban a félelmetes gépekben... teljesen egyedül.

Napról-napra nővegetnek ezek a tenyérynyi emberek. Még nem hallanak, nem látnak, önállóan még lélegezni sem tudnak. Sokan azt gondolják, hogy az én dolgom az, hogy ellenőrizsem az oxigént, a szívhangot... De az én igazi dolgom az, hogy megszerettessem velük az életet, hogy legyen kedvük élni. Nem mindig sikerül... (*könnyes lesz a szeme*) De azt is el kell fogadni. Van, aki nincs kész az életre.

Én azért nem haragszom az emberekre, mert mindegyikben látom ezt a kis grépfrútot (*mosolyog*).

## 2. A három nő – büszkeség

**Id Erzsi** *(Erzsihez)* Na, gyere már ide, te.

*Erzsinek szeretetrohama van, megöleli anyját, lányát.*

**Erzsi** Anyu, anyu, annyira boldog vagyok.

**Id Erzsi** Ünnepelünk. Neked most már neved van.

*Kezébe nyom egy üveget, töltsön bort. Erzsi észreveszi, hogy ez drága bor.*

**Erzsi** Anyu, köszönöm. Milyen drága bor... *(tölt)* Kicsim, ma te is...  
Egészségekre! *(isznak)*

**Id Erzsi** Majd egy kicsit forgolódjál az igazgatónál prémium-ügyben.

**Erzsi** Gondolod?

**Id Erzsi** Te most már megkerülhetetlen vagy. Felfigyeltek rád. Más jogaid vannak, kislányom. Jól csináltad. Így kell ezt.

*Erzsébet érzi, hogy idegen számára anyja észjárása, de a dicséret is ritka dolog, ez azért jól esik.*

**Erzsi** Igazából Niki találta ki az egészet. Az ő ötlete volt, hogy állítsunk fel egy sátrat a kórház előtt, és fél óra múlva már kint volt a tévé meg a rádió... írtunk egy beszédet, hogy „nincs aki bemenjen Szenteste és ünnepekkor, nincs helyettünk senki” ... és a Niki el is mondta a tévében.

**Evelin** Ezt mi is láttuk...

*Erzsi elneveti magát.*

**Erzsi** Igen, tudom, ne haragudjatok, csak még mindig valahogy ez az egész így össze-vissza van bennem, hogy most így figyelnek ránk. Még most is jönnek az sms-ek: „büszkék vagyunk rátok. köszönjük, amit értünk tesztek, ti vagytok a remény”. Anyu, nem fogod elhinni, ki írt! A Rakonczy professzor! És tudod, mit írt: „csúcs vagy, Erzsi!”

**Id Erzsi** Lehet, hogy akar tőled valamit.

*Erzsi vihorászik.*

**Id Erzsi** Le kellene fogynod, a tévében kövérebbnek nézel ki.

*Kis csend.*

**Id Erzsi** Mióta tartoznak neked a túlórapénzzel?

**Erzsi** Nem tudom, talán fél éve.

**Id Erzsi** Régen legalább rendszeren loptak ezek a szemetek. Mindenkinek jutott.

**Erzsi** De ezt most visszaadják.

**Id Erzsi** Mennyi az?

**Erzsi** Nekem 53.000.

*Idős Erzsi csak ül némán. Számol a fejében, hogy mire elég ez az összeg.*

*Evelin fészkelődni kezd.*

**Evelin** Anya, akkor elmehetek az osztállyal a tengerhez?

*Idősebb Erzsi nem az unokájához beszél, hanem inkább a lányához, mintha ő lenne a csatorna közte és unokája között.*

**Id Erzsi** Még csak azt kéne, rögtön a seggére verni az egésznek. Jól fog az még jönni egyszer.

*Evelin befeszül, de továbbra se néz a nagyanyjára.*

**Evelin** A tengerre szeretnék menni a többiekkel.

**Id Erzsi** Tengerre az menjen, aki megengedheti magának.

*Evelin elhallgat, mereven bámul maga elé.*

**Erzsi** Ki fogunk találni valamit, ne aggódj. Minden rendben lesz.

**Evelin** Hurrá!

*Evelin felragyog. Boldogan ugrál a kanapén.*

### **3. Megszűnnek a csecsemők**

*Béla (megjelenik a színen):*

**Béla** Remélem, most aztán nagyon elégedett magával!

**Erzsi** Ül le, kicsim.... Igazgató úr!

*Evelin dacosan leül. Az igazgató és az anyja párbeszéde közben esik le neki, hogy anyjával mi történik, egyszer-egyszer megpróbál közbeszólni, de Erzsi lepisszegi.*

**Béla** *(megfordul)* Ne igazgató urazzon! Lejáratta és tönkretette az egész kórházat. Maguknak köszönhetően bezár a koraszülött osztály.

**Erzsi** A tévében azt mondták, hogy összevonják...

**Béla** A tévében, Erzsike, igen?! Mégis mivel vonjuk össze a koraszülött osztályt? Az elfekvővel? Vagy a patológiával? Majd egymás mellé pakoljuk őket: egy hulla, egy gyerek? És még mit mondott a tévé??

*Erzsébet mondana valamit, de az igazgató belevág.*

- Béla** Papírozzuk le ezt az egészet, aztán menjen isten hírével.
- Erzsi** Én? Hova?
- Béla** Ahova kedve tartja. Hétfőtől szabad ember.
- Erzsi** De a miniszter úr azt állította, hogy a koraszülött osztállyal kapcsolatos átszervezések szükséges lépések, és azt ígérte, hogy mindenki...
- Béla** Azt ígérte... Tudja, nekem mennyi ígéretem van? *(kirohan és behoz egy rakás papírt)* Ezt nézze: két mentőautó, tessék, nézze! Ekg-gép, műtőasztal, mittudomén...
- Erzsi** De azt mondta az miniszter úr, hogy igazunk van... Mellénk állt az egész ország! Még Görögországból is írtak nekünk!
- Béla** Milyen Görögország?! Erzsébet, tudja maga, hogy mi van most Görögországban?? Megszűnt. Bezárt. Finito! Legyen kicsit szerényebb, ne értékelje túl a szerepét, ennek a történetnek nem maga a főszereplője, holnapra úgy elfelejtik, mintha sose lett volna.
- Erzsi** Azt írták, hogy valakinek végre ki kell mondani az igazságot.
- Béla** És mi az igazság, Erzsébet?
- Erzsi** Hogy ki kell fizetni a túlórákat, az embereket nem lehet ingyen dolgoztatni.
- Béla** Elárulok egy titkot, Erzsébet. Itt mindenki túlórázik, ez egy ilyen szakma. Képzeld, én is túlórázom. Minden átkozott nap itt ülök, itt baszom a rezet, ahelyett hogy a feleségemet basznám, már megbocsásson. Alig látom a gyerekeimet, nélkülem nőnek fel. Érti ezt? Menjek én is reklamálni? Majd akkor engem is kirúgnak. Jön majd a helyemre valami pártbarát pöcs, aki kurva isten, hogy nem fog itt ülni napi 14 órát. Csak akkor ki fog dolgozni, ha mindenki politizál?
- Erzsi** De akkor most mi lesz velem?
- Béla** Ne sajnáltassa már magát. Maga járt a legjobban, az egész ország magukról beszél. Maga gazdagabb lett egy kitüntetéssel, mi szegényebbek lettünk egy koraszülött osztállyal.

*Béla faképnél hagyja Erzsit, legyint rá elmenőben.*

- Erzsi** De én szeretem ezt a kórházat. Itt szeretnék dolgozni! Esetleg egy másik osztályon...! Igazgató úr!

*Erzsébet hosszan áll némán a térben. Evelin döbbsen ül, ijedten nézi anyját: most mi lesz?*



#### 4. *Édes otthon*

**Id Erzsi** Cseréld ki a kötést!

*Erzsébet kicseréli a fáslit. Evelin rezzenéstelen arccal ül, lesíjtották a hallottak – oda minden.*

**Id Erzsi** Már nem bírom sokáig! Már rá se tudok állni! Olyan trombóvizist fogok kapni, hogy leesik a hajad.

**Erzsi** Anyu, ettől nem lehet trombóvizist kapni. Attól dagadt fel a lábad, mert rossz a keringésed.

**Id Erzsi** Éppen azt mondom!

**Erzsi** A rossz keringéstől még nem lesz trombóvizisod!

**Id Erzsi** Nézd már, doktor Erzsi rendel. És mondd csak, ha ennyire okos vagy, akkor miért rúgtak ki?!

*Erzsébet hallgat. Anyja egyre jobban bedühödik.*

**Id Erzsi** Ezért hagyott el téged a Pali...

**Erzsi** Én küldtem el a Palit!

**Id Erzsi** A férfinak ilyen a természete, feláll neki...

**Erzsi** *(ideges)* De hogy jön ez ide?!

**Id Erzsi** Mert ez a te bajod. Kitalálsz magadnak mindenféle hülyeséget! Semmi pénzért kidolgoztad a beled, aztán nézd meg, hogy nézel ki 40 évesen! Telebeszélte a fejedet az a Niki, te meg mint a hülye, mentél utána! Minek kellett pattogni?!

**Erzsi** *(visszafogottan)* Hagyd a Nikit! Igaza van!

**Id Erzsi** Kit érdekel?

**Erzsi** De hát te is örültél, hogy kitüntettek!

**Id Erzsi** Mert azt gondoltam, ez majd jó lesz nekünk.

**Erzsi** *(megemeli a hangját)* Én nem magamnak akartam jót, hanem a gyerekeknek!

**Id Erzsi** Mondok neked valamit, kislányom: az emberek nem szeretik a hangosokat, mert arra emlékezteti őket, hogy ők meg hallgatnak.

**Erzsi** *(kétségbeesetten)* Ez nem igaz, Evelin, ne higgyél neki.

**Id Erzsi** *(önelégülten)* Buta vagy, te Erzsi. Csúnyán végzed majd. Hagyjál már!

*Idős Erzsí kimegy.*

**Evelin** Anyu, mi lesz most a tengerrel?

**Erzsi** *(szégyennel)* Nem tudom, kislányom.... majd legközelebb....

**Evelin** De hát ez most van! Anyu, megígérted....

*Ekkor veszi észre Erzsí, hogy Niki és Béla smárolnak a háttérben - megütközik. Evelin látja, hogy anyja már nem rá figyel.*

**Evelin** Anyu! Hallod?!

**Erzsi** Mindjárt....

**Evelin** Anya!

**Erzsi** Várj egy kicsit...

**Evelin** Anya!

**Erzsi** Várjál már!

## 5. *Niki vall*

*Béla lelép, ide-oda tekintget, tilosban jár, pár lépés után rendezí vonásait. Niki néz utána szerelmesen.*

**Erzsi** Te, az nem a Béla volt...?

**Niki** Hát... de. A Béla.

**Erzsi** De... hogy? A Béla és te...? De mióta?

**Niki** 4 éve.

**Erzsi** 4 éve?? Ti 4 éve együtt vagytok? Dehát... a Bélának családja van... két gyerek...

**Niki** *(epésen)* Ne mondd.

**Erzsi** Ne haragudj, nem úgy mondtam. Csak hát...

**Niki** *(megenyhülve)* Figyelj, tudom. Olyan rohadt dolog ez az egész. Én nem vagyok az a fajta nő, ismersz. De szeretem. Boldogtalan azzal a nővel. Csak hát fogja, tudod.

**Erzsi** És a gyerekek?

- Niki** Azoknak a legrosszabb. Két idegen bolyong a lakásban körülöttük: állandó balhék, feszültség.
- Erzsi** De... és a tüntetés... nem értem.
- Niki** Figyelj, te nem tudod, milyen ez. Magányos hétvégék. Karácsonyok. Lopott csókok az ügyeletben. Állandó bögés. Ígéretés. 4 éve minden áldott nap. 10 kilót fogytam tavaly. Nyolcszor – érted? – nyolcszor szakítottam vele. Volt egy abortuszom is... Én nem tudok tovább így élni. Apát akarok a gyerekemnek.
- Erzsi** Milyen gyerek...?
- Niki** Negyedik hónapban vagyok. Megmondtam neki, hogy akkor most vagy soha.
- Erzsi** És?
- Niki** Ismered: férfiak. Beszart, eltűnt. Először teljesen szétestem, aztán úgy voltam vele, hogy akkor nincs se ember, se isten! Teljesen elszállt az agyam. Legyen a Bélának is szar, dögöljön bele ő is.
- Erzsi** Ezért találtad ki a tüntetést...?!
- Niki** Igen!
- Erzsi** De... de miért nem mondtad?
- Niki** Minek terheljelek ezzel titeket. Ez az én nyomorult magánéletem – ezt gondoltam, érted. Meg aztán igazunk volt.
- Erzsi** Hát, ez az, szerintem tovább kellene menni... a miniszter is azt mondta...
- Niki** Figyelj, a 4. hónapban vagyok, nem akarok már politizálni.
- Erzsi** Jó, hát ezt értem, csak hát így, hogy nincs munkánk, szerintem valahogy fel kellene hívni az emberek figyelmét...
- Niki** Nekem van munkám.
- Erzsi** (...)
- Niki** A Béla szerzett. Kibékültünk. Jövő héten eljön otthonról. Ő sem akar tovább hazugságban élni.
- Erzsi** Nagyon szerethet.
- Niki** Én most már nyugalmat akarok. Békét. Családot. Homokozót. Palacsintasütést. 40 éves vagyok, Erzsi.

*Niki őszinte, mindjárt elsírja magát. Erzsi odalép hozzá, vigasztalja.*

**Erzsi** Igazad van, persze. Egy gyerek... család.... és... Figyelj, Niki, nem tudna nekem is valamit a Béla?

**Niki** Figyelj, nekem is alig tudott. De ha elmegyek szülni, akkor te jöhetsz a helyemre.

**Erzsi** *(felocsúdik)* De nekem *hétfőtől* kellene valami!

**Niki** Most örülünk.

*Megölelik egymást. Erzsi tétova kisé. Niki kiszalad.*

*Erzsébet köhög, fuldokol, megissza a maradék bort, majd elalszik.*

## **6. Próbátétel**

*Evelin lép az alvó anyjához.*

**Erzsi** Mennyi az idő?

**Evelin** Reggel 7.

**Erzsi** Micsoda? Te most jöttél haza? Evelin, kérlek, válaszolj! Mikor jöttél haza?

**Evelin** Nem emlékszem.

**Erzsi** Micsoda? Ezt hogy értsem? Te ittál? Mit ittál, Evelin?

**Evelin** Nem tudom, nem én vettem.

**Erzsi** Hát ki?!

**Evelin** Haverok.

**Erzsi** Kik ezek a haverok? Ismered őket?

**Evelin** Nem.

**Erzsi** Most ismerted meg őket? Hol?

**Evelin** Helyeken.

**Erzsi** Milyen helyeken? Beszélj már rendesen, kislányom!

*Erzsébet tanácstalanul néz, Evelin élvezi.*

**Erzsi** Honnan vannak ezek a haverok?

**Evelin** Külföldről.

**Erzsi** Micsoda?! Külföldi férfiakkal ittál?

**Evelin** Jobb, ha magyar férfiakkal iszom?  
**Erzsi** Evelin! Ott voltál velük egész éjjel?  
**Evelin** Elmentünk egy házba.  
**Erzsi** Te elmentél vadidegen férfiak lakására?  
**Evelin** Nem lakás, ház. Medencés.  
**Erzsi** És ott mi történt? Tudni akarom, mit csináltál ott abban a házban!  
**Evelin** Az egyik pasi egy fotós, és azt mondta, hogy csinál rólam egyedi képeket.  
**Erzsi** Meztelenül? Evelin, kislányom. Kérlek. Történt még valami, amiről tudnom kell? Beszélj már, kérlek! Mit csináltak veled?

*Erzsébet nem bírja tovább cérnával, felpattan.*

**Erzsi** Most azonnal indulunk az orvoshoz.

*Evelin nem mozdul, Erzsi ráncigálni kezdi.*

**Evelin** Te hülye vagy?! Elhitted ezt az egész szart, hogy részegen fetrengek valami perverzrel egy medencében?! Ez vagyok én?? Tudod, hol voltam?! Itt, a padon, a kapuval szemben! Kíváncsi voltam, mikor kezdek el hiányozni. Te meg elaludtál! Miért nem jöttél utánam?! Miért nem jöttél? Hagyjál!

*Evelin kimegy.*

## **7. Az a gyanús, ami nem gyanús**

**Ofő** Pontosan hányan élnek ebben a lakásban?  
**Erzsi** Velem együtt hárman.  
**Ofő** Evelin nem tanul rosszul. Persze, azért van tér a fejlődésre.  
**Erzsi** Igen...

*Kis szünet.*

**Ofő** Evelinnek van barátja? Barátnője? Nőtársa, érti? Akivel megosztja a bizalmát. Van?  
**Erzsi** Nem tudom. Van?  
**Ofő** Nem tudom. Maga az anyja, én csak az osztályfőnöke vagyok. Sokat jár el Evelin?  
**Erzsi** Nem mondanám. Néha elmennek ide-oda a barátaival...

- Ofő** Hogy hívják őket? Hol laknak? Szüleiket ismeri?
- Erzsi** Megbízom a lányomban. *(Evelinre néz)*
- Ofő** Nagyon helyes. A legfontosabb a bizalom. Ő is bízik magában?
- Erzsi** Hogy érti?
- Ofő** Szokott magának mesélni a dolgairól? Gondolatairól? Érzéseiről? Van valakije? Fiú? Vagy esetleg lány? Van?
- Erzsi** Nem tudom. Van?
- Ofő** Nem tudom.

*Kis csend.*

- Ofő** A statisztikák szerint a fiatalok 67 százaléka a szabadidejét otthon tölti. Mennyit internetezik Evelin?
- Erzsi** Facebook-ozik.
- Ofő** Ön is fent van a facebookon?
- Erzsi** *(nevetgélve)* Nem, dehogy.
- Ofő** Hiba, Erzsébet.

*Erzsébet rémulten hallgat.*

- Ofő** Kompetensnek kell lenni.  
Twitter? Instagram? Tinder?

*Erzsébet bután néz. Az ofő elővesz egy tabletet.*

- Ofő** Ismerkedő oldal, elsősorban szexuális kapcsolat létesítése céljából. Menjen fel, regisztráljon, legyen egy férfi avatárja és nickname-mel cseteljen a lányával. Nagyon hasznos lehet. A lányát egy egészen más oldalról ismerheti meg. De ez csak a jéghegy teteje. Cyberbullying?
- Erzsi** (...)
- Ofő** Egymást cikizik a fiatalok az interneten keresztül. Trollkodnak, érti? Már több halálos áldozata is van. Vallási fundamentalizmus? Nem érdeklődik Evelin ilyesmi iránt?
- Erzsi** Nem hinném... Mire gondol?
- Ofő** Halálkultusz. Tudja, az a két osztrák kislány, akik elmentek a dzsihádba. Szexrabszolgák lettek, aztán felrobbantak.
- Erzsi** Nem, Evelint biztosan nem vonzza az ilyesmi.

- Ofő** Olvastasson vele történelmi regényeket. Klasszikusokat. Állítson elé hősöket...
- Maga szerint jó tanár vagyok?
- Erzsi** Persze, hiszen ide is...
- Ofő** Beszél rólam az Evelin? (...) Mindent megpróbálok, de egyszerűen nem válaszolnak... nem tudom, mit csináljak. Mit csináljak?
- Erzsi** Kicsik még, meg kell őket simogatni.
- Ofő** Fúj! Ez egy értékvesztett generáció. Ez a történelem legelkényeztetettebb generációja. Ezekkel nem történt semmi. Semmiért nem kellett megküzdeniük! Kiskert? Van kiskert?
- Erzsi** Sajnos nincs.
- Ofő** Ültessenek együtt magokat. Gondozzák együtt. Hogy megtanulja a felelősséget, érti. A szeme láttára fog kifejlődni a növény. Öntözze, gyomlálja. Csinálják együtt.
- Erzsi** Szép gondolat.
- Ofő** Ha nincs kert, lehet egy kis tejfölösdobozban. Az is szép.

## 8. *Erzsébet monológ*

- Erzsi** 4 éves volt Evelin, amikor megtudtam, hogy Pali megcsalt. Véletlenül nekem küldte el az üzenetet: *mókuska, te vagy a nap, mackód*. Csakhogy én nyuszika voltam. Nyuszi így tudta meg, hogy mackó összejött a mókussal.
- Anyám akkor azt mondta, ez a dolgok rendje. Ha jól működünk együtt, akkor ez belefér. A szex csak szex. Most komolyan! Én vagyok a hülye? Öleli, csókolja, suttog a fülébe – ha szeret az ember nem szakad ebbe bele a szív? (...) Én szerettem a férjemet. Próbáltam megbocsátani. Két évig kínlódtunk. Aztán megkértem, hogy költözzön el.
- Evelin utána éjszakánként bepisilt. (...) Önző voltam? Szegény kicsikém! (...) Kértem a Palit, hogy jöjjön vissza, de már Antóniával élt.

## 9. *Beázás*

*Erzsi és a majszoló anyja ülnek egymás mellett szótlanul.*

*Csöpögni kezd a plafonból a víz, egyenesen a kanapéra. Erzsi és idősebb Erzsi forgatják a fejüket.*

**Id Erzsi** Remek.

*A víz egyre gyorsabban csöpög.*

**Erzsi** Anyu, állj fel!

*Erzsi tolni kezdi a kanapét, anyja nézi, ahogy lánya kínlódik. Erzsi elszalad egy vödörért, a csöpögés alá állítja.*

**Id. Erzsi** *Én* pontosan tudtam, mikor ment az apád félre. Hagytam. Ezt egy nőnek ki kell bírnia. Nem szappan, nem kopik. Együtt is maradtunk. (...) A nő férfi nélkül... *(köp egyet)* Nem kellett volna elüldözni a Palit.

*Erzsébet meghallja az átkozott palizást, azonnal felkap egy mikrofont, előrerohan.*

### **10. Ne nézz hátra!**

*Ann és Roll érkeznek.*

**Roll** Halló?

**Erzsi** Szia, itt Fekete Erzsi... Jancsikám, csak azért kereslek, mert tudod, volt ez a tüntetés...

**Roll** Erzsi! Erzsi, mi van veled? Hogyne tudnám, persze, hogy tudom, írtam is neked sms-t. Mi történt?

**Erzsi** Hát az, hogy a minisztérium megszüntette a koraszülött osztályt.

**Roll** Nem mondod!

**Erzsi** És most sürgősen kellene munkát találnom valahogy...

**Roll** De hogy-hogy csak így megszüntetik, ez elképesztő... De mikor történt ez?

**Erzsi** Tegnap. Tegnap. És most én ugye munkahely nélkül maradtam...

**Roll** És mit szolt ehhez a Béla... Te jó ég, hogy tehették ezt veletek? Biztos nem igaz.

**Erzsi** De, de, de, sajnos igaz. Arra gondoltam, hogy hátha tudsz valamit segíteni.

**Roll** Persze, hogy tudok... persze.... Te mondd, és a Niki még ott van?

**Erzsi** Ott. Ott van. És akkor tudnál segíteni, tényleg?

**Roll** Persze. Miben?

**Erzsi** Hát, ha tudsz valami üresedésről valahol ott nálatok, vagy bárhol.

**Roll** Ne hülyéskedj, persze, van tollad?



**Erzsi** Várj, keresek, mindjárt...

**Roll** Azért tényleg nem semmi, hogy ezt megcsinálták veletek. Majdnem ugyanez volt tavaly, amikor...

**Erzsi** Megvan a toll, mondhatod.

**Roll** 1-525 424. Kuti Editet keresd, ő a főnövér. Mondok egy másikat is...

**Erzsi** Ezek központi számok?

**Ann** Igen?

**Erzsi** Kuti Edittel beszélek?

**Ann** Igen.

**Erzsi** Fekete Erzsébet vagyok. Talán hallott erről a tüntetésről, ami az elmúlt napokban volt...

**Ann** Nem hallottam róla.

**Roll** Édesanyád hogy van? Hogy bírja?

**Erzsi** Köszönöm kérdésed, jól, köszönöm.  
Talán az újságban olvashatta, vagy a tévében... ott is mutatták...

**Ann** Nincs tévém.

**Erzsi** Igaza van, nem is ez a lényeg... munkaügyben keresem... a Rakonczay doktor úr mondta, hogy hívjam fel önt...

**Roll** Szegény Evelin... ő jól van? Hány éves?

**Erzsi** 17.

**Ann** Nincs üresedés, viszonthallásra.

**Erzsi** Halló, Fekete Erzsébet...

**Roll** Igen.

**Erzsi** Jó napot kívánok.... Rakonczay doktor úrtól kaptam meg a számot.... Dr. Bor József doktor úrral dolgoztak együtt...

**Roll** Igen.

**Erzsi** Volt ez a tüntetés....

**Roll** Igen, igen, igen.

**Erzsi** Bezárták az osztályt...

**Roll** Ne haragudjon, mi közöm neked ehhez? Ez itt a hematológia, egy fontos hívást várok, ne foglalja itt nekem a vonalat!

**Erzsi** Bocsánat, elnézést...

**Ann** Erzsi... ezer éve... de jó hallani a hangodat! Láttalak a tévében! Napok óta küldöm neked az energiát!

**Erzsi** De jó, hogy ezt mondod...

**Ann** Mi ez a ború? Mi van veled? Valami baj van?

**Erzsi** Bezárták az osztályt, nincs munkám.

**Ann** Ne? Ez borzasztó! Nincs munka! Nincs munka!

**Erzsi** Nem tudnál valamit segíteni? Nem hallottál valamit?

**Ann** Nem hallottam semmit, de lesz munka, lesz munka! Telefonálj, én is telefonálok, telefonálunk, lesz munka!

*Erzsi és Ann egyszerre:*

**Erzsi** Jó napot kívánok, Fekete Erzsébet vagyok, talán hallotta, volt ez a tüntetés, bezárták a koraszülött osztályt, sajnos nincsen munkám, nagyon kellene munka, hétfőtől...

**Ann** Szervusz, Imre, van ez a kis nő, szerencsétlent kidobták a munkahelyéről, egyedül neveli a gyerekét, az anyját is ő tartja el, nem tudsz valami kis állást neki valahol véletlenül, szegény csórikám...

**Roll** Nnnnnnnnnnem!

**Ann** Te figyelj, ezt nem így kell intézni, hogy hívogatód itt a számokat! Ügyvédet fogadsz, majd én megadom neked a számát, igazi cápa, és akkor szépen bepereled az igazgatót és az igazgató repül. Aztán meg jön a miniszter, és a miniszter repül! Repül! Nem állsz meg, mész az ombudsmanhoz... mást mondok: mész Helsinkibe...

**Roll** Te most tényleg engem hívsz fel? Van pofád engem hívogatni?! Miattad rúgtak ki, te ótvar kurva! Kerüljél csak a szemem elé, eltöröm az összes ujjadat, egyenként! *(lehalkított hangon)* Erzsi! Erzsi! Éva! Erzsi!

**Ann** Erzsi!

**Erzsi** De jó hallani titeket! Jól vagytok?

**Ann, Roll** Jól vagyunk! Nagyon jól!

**Erzsi** És az ikrek?

**Ann, Roll** Ó, hát ők vannak a legjobban! Alszanak éppen... Milyen gyakran emlegetünk téged...

**Erzsi** Nem tudtok véletlenül valami munkát... az ikrekre vigyázni...

**Roll** Á, az Éva otthon van velük, és az anyukám is sokat besegít, olyan rendes...

**Ann** Honnan tudod a számomat?

**Erzsi** Ööö... már nem emlékszem, valaki megadta... te még a Jánosban vagy?

**Ann** Ki? Ki adta meg? Ki? Honnan? Ki?

**Erzsi** Talán a Magdi, nem is tudom... Figyelj, tudod, volt ez a tüntetés... halló? Halló? Itt vagy?

**Roll** Erzsi? Erzsi! Lányok, gyertek, itt az Erzsi!

**Roll, Ann** Büszkék vagyunk rád! Hajrá! Csak így tovább! Veled vagyunk mindannyian! Köszönjük!

**Erzsi** Értetek is csinálom! Mindannyiunkért!

**Roll, Ann** Erzsi! Erzsi!

**Erzsi** Nem tudtok valami munkát? *(visszhangzik)*

*Csak a csönd felel.*

**Ági** Adj hálát az istennek, hogy ez megtörtént veled.

**Erzsi** Dehát azt se tudom, hova menjek hétfőtől?

**Ági** Erzsi, figyelj már. Szerinted te úgy születél, hogy beleírták az anyakönyvedbe, hogy ápolónő?! Nekem meg azt, hogy szarpucoló? Ne hümmögj, mert én annak idején nem a rózsaszín babapopsikat kenegtettem naphosszat mint te, hanem félhalott szarkupacokat vakartam össze az elfekvőben.

**Erzsi** Na....

**Ági** Nincs na! Én a fél életemet emberi roncsok között töltöttem – és most akkor nem is csak a betegekről beszélek, édesem. Mert azok a drága doktor urak semmivel sem jobbak, mint a kisboltba kiszökdöső alkeszek, csak az alkeszeknek nem kell kopogni az ajtaján, ha bemész. Tudod te, Erzsikém, miről beszélek...

**Erzsi** Jó, de mihez kezdjek, ha semmi máshoz nem értek...

**Ági** Megmondom, mit kezdjél. Kezdjél el élni. Ehhez mit szólsz? Éljél végre normális életet. Hoztál egy rossz döntést, de most az élet kegyes hozzád és lehetőséget ad, hogy a hátad mögött hagyd az egészséget.

- Erzsi** Ez azért nem ilyen egyszerű, Ági...
- Ági** Nekem sem azért sikerült, mert lemosolygott rám az úristen, hanem mert döntöttem, fogtam magam, és úgy otthagytam ezt az egészet, mint eb a szarát! Megmondjam, mi van most? Udvarias, jólöltözött emberekkel találkozom, szép lakásokat mutatok nekik. Érted? Hozzásegítem őket az új otthonukhoz. És nem mellesleg jó kis jutalékot kapok érte. Utána meg beülök egy jó kis cukiba és elnyalok egy fagyit a gyerekeimmel. Ha minden jól megy, 10 éven belül nyitok egy saját ingatlanirodát. Erzsi, más embernek érzem magam, érted? Eleve *embernek* érzem magam. Meg nőnek.
- Erzsi** Az jó lehet.
- Ági** Mikor feküdtél le utoljára férfival? (...) Tudtam. Esküszöm, jobb a szex, amióta eljöttem az egészségügyből. Nem viccelek.
- Erzsi** Menjek én is ingatlanozni? Tudsz esetleg valamit?
- Ági** Hát, körbekérdezhetek, de mondok én neked jobbat. Barátnőm vőlegénye a Norbi. Na, van egy szépségszalonja, éppen elment a gyantás csaj. Kurva menő hely, tiszta, igényes, és éppen üresedés van. Ott a helyed, odaszólok a Norbinak. Ez kell neked: csupa sikerélmény. Bemegy a szőrös majom, kijön az Angelina Jolie.
- Erzsi** De én borotválom, nem tudom, hogyan kell a gyantával...
- Ági** Erzsi, ne legyél már ennyire defenzív. Megguglizod, meleggyanta, hideggyanta, aztán szépen veszel a DM-ben, felrakod, leszeded, kész. Mit gondolsz, azok a kislányok Oxfordban tanulták az epilálást? Kicsit leleményesnek kell lenni, Erzsi. Meg bátornak! Kockázat nélkül nincs siker! Feldobsz egy szolid sminket, megcsinálod a hajad, diszkrét dekoltázs, elegáns illat, egy jónapot kívánok, egy Erzsébet vagyok, kész. Elárulok egy titkot: amíg egy pisiszagú lúzer kis nővérkének láttam magam, az is voltam. Most egy sikeres üzletasszonynak gondolom magam – és láss csodát, az is vagyok.

## ***11. Magyar szépség***

*Erzsébet csinósítja magát, az eredmény szárnalmas.*

- Norbi** Miben állhatunk rendelkezésére?
- Erzsi** Fekete Erzsébet vagyok.
- Norbi** Örvendek. Végh Norbert, üzletvezető. Hova kísérhetem?
- Erzsi** Én nem kezelésre... engem az Ági küldött.
- Norbi** Hova?

**Erzsi** Ide. A Nofretitibe.

*Csend, Norbi végigméri Erzsit. Erzsi feszeng, de magabiztosnak igyekszik mutatni magát.*

**Norbi** Mit mondott pontosan az Ági?

**Erzsi** Hogy kozmetikust keresnek.

**Norbi** Igen. Merre dolgozott korábban?

**Erzsi** Plasztikai sebészetben... kiegészítő kezelések...

**Norbi** Értem. Az a baj, hogy sajnos nem tudom felvenni.

**Erzsi** Betöltötték a helyet?

**Norbi** Igen. Nem. Ne haragudjon, ne hozzon abba a kellemetlen helyzetbe, hogy el kelljen mondanom magának.

**Erzsi** Kérem. Nagyon fontos lenne nekem. Fejlődni szeretnék.

*Norbi sóhajt. Kissé ingerülten az órájára néz.*

**Norbi** Tessék, álljon a tükör elé. Mit lát?

**Erzsi** Hogy érti?

**Norbi** Na, nem érünk rá egész nap. Nézzen bele, mit lát.

**Erzsi** Magamat.

**Norbi** És így első látásra mit változtatna?

**Erzsi** Talán ez a szín egy picit...

**Norbi** Nem picit.

*Norbi hallgat.*

**Erzsi** Elkenődött a smink.

**Norbi** El ám.

**Erzsi** Van egy kis táskám...

**Norbi** Kettő is...

**Erzsi** Talán leadhatnék néhány kilót.

*Norbi arcán: néhányat?!*

**Erzsi** Fáradtnak tűnök...

*Csend.*

**Norbi** Akkor most elmondom, én mit látok, jó? Másfél millió forintot látok. (...) Ha maga bemegy egy fodrászhoz, mi az első, amit megnéz?

**Erzsi** Az árakat.

**Norbi** A fodrász fejét, Erzsébet. Azt nézzük meg először – milyen a frizurája, mire számíthatunk. Azok a nők, akik ide bejönnek, istennők akarnak lenni. És itt ezt meg is kapják. Ez a csodák palotája, érti?

*Erzsi áhítattal hallgatja, mint akit már behúzott a szöveg.*

**Norbi** *(minden bántás nélkül)* Erzsébet, ha itt ránéznek egy alkalmazottra, annak ezt az álmot kell sugározni, érti? Senki nem akar olyan lenni, mint maga. Hiszen maga sem egy ilyet testet akarna magának, nem igaz?

*Erzsébet szomorúan bólogat, mint aki magához tér. Nem szól, csak néz.*

**Norbi** Zsírszívás 550 000. Minőségi mellplasztika 800 000. Bőrfeszítő lifting arckezelés, méregtelenítés, mattosítás; intenzív fiatalító szemkörnyéki kezelés, pedikűr, manikűr, radír, egy kis szempillahosszabbítás – apróság, de hatásos, alakformáló testkezelés, az egész összesen 110 000. Hajfestés, pakolás, vágás 15 000. Teljes szőrtelenítés 25 000. Ez eddig másfél millió forint. Van ennyi pénze?

**Erzsi** *(mosolyog magán)* Butaság volt ez tőlem... Ne haragudjon!

*Hallgatnak, egyetértésben.*

**Norbi** Takarítás.

**Erzsi** Tessék?

**Norbi** Szükségem lenne valakire, aki rendben tartja ezt a helyet.

*Erzsi már anyjának magyaráz.*

**Erzsi** Én gyermekszakápoló vagyok, anyu...

## **12. Anya csak egy van**

*Idősebb Erzsi a kanapén ül, rezzenéstelen arccal figyelő lányát, nem válaszol.*

**Erzsi** Anyu... Anyu...

**Id Erzsi** Mit vagy úgy oda? Ez is munka.

**Erzsi** De nekem annyira hiányoznak a kisbabák! Én ehhez értek, nekem ez a dolgom, anyu! Én nem akarom ezt a szalont, nem akarom takarítani se, látni se akarom. Nem az, hogy ez rossz munka... Anyu, én értem azokat a kis gumócskákat... megismerik a hangomat...

*Anyja közbevág, de kevésbé durva, mint általában.*

**Id Erzsi**    Annak vége van. Kész. Engedd el, felejtsd el! Takarítani fogsz, mások is csinálják. Ismerek egy tanárházaspárt, egy moziban takarítanak minden hajnalban, hogy becsengetésre beérjenek. Ha két diplomás tanárnak nem szégyen, tán neked sem lesz az.

*Erzsébet hallgat. Sírni kezd.*

**Id Erzsi**    Te nem tudod a dolgokat megtartani, kislányom. A férjed is elkóborolt mellőled, a munkáddal is így jártál... Mi a bajod neked? Hol rontottam én el, hogy ennyi lett belőled? Egy ilyen semmi kis ember.

*Idősebb Erzsi kimegy.*

*Evelin ül az anyja mellé.*

**Evelin**    Figyelj! A Lili nővére tud egy munkát. Ez egy ilyen... sajtófigyelő állás. Bemegyek reggel 5-re a Miniszterelnöki Hivatalba, és végignézem az aznapi híreket. A hivatallal kapcsolatos cikkeket kell kiválogatnom. Adnak kulcsszavakat, hogy „civil szervezetek” meg „korrupció” meg „pénzmozgások”, ilyenek. Összegyűjtöm a cikkeket, kimásolom, ami fontos. Ennyi az egész. 8-ra az iskolában vagyok.

*Erzsi magához tér.*

**Erzsi**    Én nem akarom, hogy dolgozni járjál!

**Evelin**    De akkor lesz pénz.

**Erzsi**    Nem, nem engedem! Te gyerek vagy. Élvezd az életet!

**Evelin**    Nem vagyok már gyerek!

**Erzsi**    De az vagy. És ez az utolsó év a legfontosabb.

**Evelin**    Nekem nem.

**Erzsi**    Jajj, ne mondj ilyet!!! Meg fogod bánni! Majd azt fogod mondani, hogy miért hagytam? Evelin! Nem!

**Evelin**    De elmegyek dolgozni, nem szólhatsz bele!

**Erzsi**    Gyere vissza! Ezt majd ÉN megoldom.

**Evelin**    Nem tudod megoldani. Semmit se bírsz megoldani.

**Erzsi**    El fogsz menni a tengerre. Megígérem! Nagyon szeretlek kislányom.

*Evelin kirohan. Erzsi előveszi a vödört, amibe a víz folyt az előbb, majd kerít egy partvist.*

*Nézd,  
Hajnali hét,  
Egy lélek sincs még  
Az utcán, csak bent*

*Ég  
Valami fény:  
A felmosóvíz  
Tükrén villan.*

*Annyi képesség  
Szunnyad benned még!*

*Már  
Söprögetsz és  
Padlót sikálsz,  
Talpig hajban*

*Állsz.  
Nyári dal szól  
A rádióból,  
Olcsó sláger.*

*Mennyi váratlan  
Szépség egy napban.*

*Kint  
hallod ahogy.  
A szalon falán  
Átszűrődik.*

*Száll  
A tetők fölött*



*Viszi a szél,  
Innen messze.*

*Minden választás  
Rád vár, nem dönt más!*

### **13. Ha két szív találkozik**

*Telefoncsörgés hallatszik. Erzsi keresi a hang forrását. Ekkor veszi észre, hogy Norbi mozdulatlanul, meztelenül, melltartóban, kirúszozva fekszik a földön, rúzsral szív van a fejére rajzolva. Norbi telefonja szól. Erzsi odasiet hozzá.*

**Erzsi**     Úristen! Főnök úr!

**Norbi**     Némicsadmále!

*Erzsi ügyetlenül elnémítja a nő telefonját.*

**Erzsi**     17 nem fogadott hívás...

*Norbi nem is válaszol. Öklendezik. Erzsi gyorsan odahozza a vödört. Norbi beleokádik a vödörbe. Erzsi tartja a vödört..*

**Erzsi**     Most jobb egy kicsit? Meg kellene próbálni felülni. (...) Hozok vizet! (...) Egy korty! (...) Ezt vegyük le. (...) Picit pihenünk. (...) Felülünk a kanapéra. (...) Most jobb? (...) Pihenjen.

**Norbi**     Bocsánat.

**Erzsi**     Semmi baj. Mindenkiel előfordul.

**Norbi**     Nem undorodsz?

**Erzsi**     Nővér vagyok.

**Norbi**     Komolyan?

**Erzsi**     Voltam a tévében is.

*Norbi felemeli a szemöldökét. Erzsi szerényen, mint aki segíteni próbál az emlékezésben.*

**Erzsi**     Kaptam kitüntetést is.

**Norbi**     Valami rémlik. Mennyi pénzt adtak hozzá?

*Erzsi, mintha magán mosolyogna utólag, apró fejrázás.*

**Norbi** Ja, persze. (...) Na, nekem még a takarítóm is celeb.

**Erzsi** Meg fog fájni, öltözzön fel. Hol a ruhája?

*Norbi megmutatja.*

**Norbi** Nem hiszem, hogy menni fog.

*Erzsi odahozza a ruhát, nejlomba akasztott elegáns világos öltöny, csokornyakkendővel, zsebkendővel a zsebben – egyszóval esküvői öltözet.*

**Erzsi** Hova készül?

**Norbi** Esküvőre.

**Erzsi** *(aggodalmasan)* Megharagudnak, ha nem megy?

**Norbi** Hát, eléggé...

*Norbi röhögni kezd, aztán a gyomrára szorítja a kezét. Erzsinek most esik le a tantusz. Megörül.*

**Erzsi** Ja... Maga a vőlegény? Gratulálok!

**Norbi** Neked volt?

**Erzsi** Volt.

**Norbi** És hogy sikerült?

**Erzsi** Az esküvő jó volt.

**Norbi** Aztán?

**Erzsi** Aztán jött egy másik nő.

**Norbi** Miért baj az? Senki se elég senkinek.

**Erzsi** *(elmosolyodik)* Mintha anyámat hallanám. El fog késni.

**Norbi** Semmi baj. Majd vár a professzor úr.

**Erzsi** Az ki?

**Norbi** Az apósom, az az öntelt fasz.

**Erzsi** Dehát ő már az új családja.

**Norbi** Ja, én fizetem a lakáshitelét 6 éve! Ha beázik a plafon, kinek telefonál? Ki ugrik? Én, a felkapaszzkodott paraszt! Nélkülem egy kibaszott izzót nem tud becsavarni az a kurva nagy zseni!

**Erzsi** Sajnálom.  
**Norbi** Hát, én is kurvára sajnálom.  
**Erzsi** Hat éve fizeti... Az jó sok...  
**Norbi** Nem gond, kitermelem a szórból.

*Elröhögi magát Norbi. Kicsit oldódik a hangulat.*

**Norbi** Ők meg mire mentek azzal a kurva sok könyvükkel.  
**Erzsi** Hát, vernegyulával nem lehet gyantázni, az biztos.

*Norbi meglepődik Erzsi humorán, elneveti magát.*

**Erzsi** Mikor kezdődik?

*Norbi az órájára néz.*

**Norbi** 10 perc múlva.

*Csörög a telefon. Erzsi aggodalmasan néz rá. Letörölgeti a szívet Norbi fejbübjéről.*

**Norbi** Te mit csinálnál, ha nem jönnék el?  
**Erzsi** *(szégyenlősen, de komolyan)* Keresném mindenfelé.  
**Norbi** Hát, ez az. Ezek meg hívogatnak. *(körbenéz)* Soha nem jönnének ide. Még a Nóra se.

*Norbi rátűzi a virágját Erzsi szíve fölé.*

**Erzsi** *(zavarban)* Hát ez... mi?

**Norbi** Kitüntetés.

*Norbi arcán először látni valódi érzelmet, összenéznek, mosolyognak, Erzsébet szemérmesen elpirul. Erzsébet szerelmes. Norbi bizonytalanul elindul, aztán határozottan lépked tova. Amint Ann-hez ér, visszamosolyog Erzsire, Ann ekkor konfettit dob Norbi fölé.*

#### **14. Vakság**

*Idősebb Erzsébet bejön, bizonytalanul tapogat a levegőbe.*

**Id Erzsi** Miért van ilyen sötét?  
**Erzsi** Nincs sötét, anyu.  
**Id Erzsi** Nem látok semmit se. Kapcsold már fel a villanyt!  
**Erzsi** Anyu, világos van.

*Erzsi figyelni kezdi anyja arcát, az vakon bámul bele a levegőbe.*

**Id Erzsi** Mi az isten ez?!

*Idősebb Erzsi a szeméhez nyúlkal és a levegőbe. Nem érti, mi van.*

**Id Erzsi** Erzsi! Mi ez?! Nem látok!

**Erzsi** Mi az, hogy nem látsz? Mit nem látsz?

**Id Erzsi** Semmit! Hát nem érted?!

*Erzsi is kezd ideges lenni. Próbál belenézni anyja szemébe.*

**Erzsi** Nyugodj meg, hadd nézzem már meg! Vedd el a kezed!

*Idősebb Erzsébet vakon belebámul a levegőbe.*

**Erzsi** Nem látok semmit...

**Id Erzsi** Baszd meg, én nem látok semmit! Fogd már fel! Nem látok!

*Elrántja a fejét. Egyre dühösebb, vakon üti a levegőt. Erzsi mindent bevet, nyugtatja anyját. Átöleli, csitítgatja, mint egy síró kisgyereket. Simogatja a kezét, az anyja lassan megnyugszik.*

**Erzsi** Anyu, nyugodj meg, nem lesz semmi baj...

**Id Erzsi** Erzsi, mi ez? Mi ez? Erzsi, mi lesz?

*Ekkor egy orvosnő lép oda, mintha egy rendelőben lennének*

**Doktor** *(kezében a friss vizsgálati eredményekkel)* A vizsgálatok alapján nem egyértelmű a látásvesztés kiváltó oka. Látszatra a diabéteszes retinopátia esetével van dolgunk. De a vizsgálatok nem igazolták minden kétséget kizáróan a diagnózist. Erzsébet, attól tartok, az ön édesanyja egy rendkívül ritka betegségben szenved, az orvostudomány jelen állása szerint sajnos nem gyógyítható.

**Id Erzsi** Valamit csak lehet csinálni. Biztosan van valami módszer.

**Doktor** Münchenben van egy klinika, ahol egy, még kísérleti stádiumban lévő gyógymódot alkalmaznak. Eddig 38%-os sikerrel végzik el a műtéteteket.

**Id Erzsi** Milyen műtét?

**Doktor** Viszonylag fiatal szakterületről van szó. Ez egy lézeres eljárás. A pozitív eredmények tendenciózusan nőnek. A gyógyult páciensek tiszta, természetes látásról számolnak be, sőt, egyesek jobban látnak, mint annakelőtte.

**Id Erzsi** Mennyibe kerül?

**Doktor** Adok önöknek egy prospektust.

**Erzsi** Nagyon köszönjük, doktornő.

*Az orvos Erzsi kezébe adja a papírt és lelép. Erzsi olvassa a papírt.*

**Id Erzsi** Na?

**Erzsi** 8500 euró. Az ... két és fél millió forint.

*Hallgatnak.*

**Erzsi** Anyu, eladjuk a lakást.

**Id Erzsi** Egy nagy szart. Csak van valaki, aki ezt megcsinálja itthon. Annyi orvos ismerősöd van, csak van egy, aki így csinál meg úgy csinál...

**Erzsi** Ez volt az.

**Id Erzsi** Keríts azonnal valakit, aki ért ahhoz, amit csinál.

**Erzsi** Anyu, ez a betegség gyógyíthatatlan. Ha nem megyünk el Münchenbe, akkor mostantól te vak vagy, érted ezt?

*Id Erzsi elhallgat, mint aki megkukult. Arcán most először látni félelmet, elveszettnek tűnik, olyannak, mint soha azelőtt.*

**Erzsi** Anyu, nem lesz semmi baj, eladjuk a lakást. A fele megy a műtetre, a másiktól albérlet, utána majd...

**Evelin** És én?!

**Erzsi** Lehetne ennél rosszabb is.

*Evelin áll a szoba sarkában. Haragos és kétségbeesett.*

**Evelin** Hogy a picsába lehetne ennél rosszabb?!

**Erzsi** Evelin...

**Evelin** Ez az élet, amit élveznem kellene? (...) Miért nem veszel fel hitelt?

**Erzsi** Nem tudok hitelt felvenni, mert hivatalosan nincs is állásom, nincs mire, nem tudom mivel bizonyítani, hogy vissza tudom fizetni a pénzt. Muszáj eladnunk a lakást. Majd bérlünk helyette egy kisebbet, amiben épp ilyen jól....

**Evelin** De már ez is rohadt kicsi, a cuccaim fele a te szobádban van. Én nem akarok elköltözni.

**Erzsi** De Evelin, nincs más megoldás.

**Evelin** De van! Kölcsönkérünk valakitől.

**Erzsi** De kitől?

**Evelin** Nem tudom, bárkitől. Nem lehetünk ennyire szerencsétlenek.

**Erzsi** Nem vagyunk szerencsétlenek.

**Id Erzsi** De, azok vagyunk.

**Erzsi** Fogjad már be a szádat! Hallgassatok már!

*Csönd.*

**Evelin** Apához akarok költözni.

*Erzsi megdöbben.*

**Erzsi** Ennyire haragszol rám?

**Evelin** Beszélj vele! (...) Kérlek.

*Erzsébet ránéz az anyjára, aki szótlánul ül.*

### **15. Apa csak egy van**

*Erzsi találkozik a volt férjével, Palival. A találkozó feszélyezett, főként az ex-férj részéről. A háttérben ott áll Antónia, Pali jelenlegi felesége.*

**Erzsi** Hogy vagytok, Pali?

**Pali** Megvagyunk, kösz.

**Erzsi** És a lányok?

**Pali** Jól.

**Erzsi** Olíviának van még az az étel-baja?

**Pali** Gluténérzékeny. Tudod, búza, magok, ilyesmi.

**Erzsi** Orvosotok van?

**Pali** Hát... ezeket Mókus intézi.

*Bólogatnak. Pali kivár.*

**Erzsi** Az van, hogy anyám megvakult. (...) Van most egy ilyen kezelés, 64 %-os sikerrel műtenek. Münchenben van egy orvos, aki elvállalta.

**Pali** *(őszinte örömmel)* Tök jó.

**Erzsi** Elég sokba kerül. Eladtuk a lakást.

*Pali nem szól, meregeti a szemét. Erzsi vár valami reakciót, nem érkezik, ezért aztán hadarni kezd.*

**Erzsi** Egy ilyen szobakonyhás lakást bérek. Nagyon szűken vagyunk. 80-at kapok a takarításért, nyugdíj 35, gyerektartás 40, albérlet 43, rezsi 20. Pali, én már öt éve nem vettem magamnak semmit.

**Pali** Küldjek még pénzt?

**Erzsi** Nem. Vedd magadhoz Evelint. Néhány hónap. Amíg egyenesbe jövünk.

*Pali mint ki álomból ébred, mered Erzsire.*

**Pali** Nem hiszem, hogy Antónia...

**Erzsi** Hogy jön ide az Antónia?! Ne haragudj, de talán a feleséged is megérti, hogy van még egy gyereked, és felelőséggel tartozol érte is. Evelin a te lányod is!

**Pali** Az én lányom, az én lányom...

**Erzsi** Pali, 10 éve én nevelem egyedül.

**Pali** Anyáddal.

**Erzsi** Anyám vak.

**Pali** Értem, igen. De eddig nem volt vak.

**Erzsi** Igen, eddig csak öreg volt. És leszázalékolt. Vak, az nem volt, az igaz.

**Antónia** Ez egy 17 éves nő, egy felnőtt ember. Mit mondjak a lányoknak? Laura, Olívia, mostantól van egy testvéretek? Nem is ismerik egymást! Költöztessen be a szobájukba? Az ágyukba? Ez nem így megy. Először találkozunk semleges helyen, kisebb közös program, nagyobb közös program, közös utazás, egy-két nap, egyszer-egyszer ittalvás, ismerkedés-közeledés. Aztán ESETLEG. De ez így senkinek se lenne jó. Evelinnek se.

**Pali** Nem te mondtad, hogy Evelinnek gondjai vannak az iskolában?

**Antónia** Még az osztályfőnököknek is el kellett menni hozzátok. Középiskolában! Azért ahhoz helyzet kell! Pontosan miért ment el hozzátok a tanáró?

**Erzsi** Evelinnel minden rendben!

**Pali** Figyelj, Laura most van a legérzékenyebb időszakban, 6 éves, olyan ... befolyásolható.... nem hiszem, hogy jó ötlet betenni mellé egy problémás kamaszlányt...

**Antónia** Én nagyon szívesen segítek, de nem így!

**Erzsi** Evelin veletek akar élni. Ez van.

*Antónia majd felrobban, remeg a szája.*

**Antónia** Majd pont hozzánk akar jönni az Evelin! 6 éve karácsonykor is mi volt? Azt mondtad, a madártejet szereti, megcsináltam neki a madártejet. Vertem terhesen a habot! Hozzá se nyúlt!

**Pali** Szerintem nem igazán szeret engem...

**Erzsi** Figyelj, ha most nem csinálunk vele valamit, el fogjuk veszíteni. Komolyan mondom. Könyörgöm neked, ne hagyj magamra.

*Erzsébet zokog. Antónia lelép.*

**Pali** Megoldom. Nem lesz semmi baj. Megoldom.

**Erzsi** Kösz, Pali!

*Erzsi hálásan néz rá, a szemében könnyek, leül a kanapéra.*

## **16. A panzió**

*Evelin és apja találkozik, suta puszi, Evelin még adna, de valahogy elbénázódik.*

**Pali** Evelin, most úgy beszélek veled, mint felnőtt a felnőttel. Antónia ezt nem nyeli be.

*Evelin hallgat.*

**Pali** Viszont van egy ötletem: a sarkon túl van egy panzió. Kivinnék neked egy kis szobát, gyakorlatilag a lakás folytatása, ha úgy nézzük. A tulaj régi osztálytársam, féláron kiadja, még zsebpénzt is tudok adni. Hétfvégén, ha úgy alakul, együtt eszünk. Én meg minden nap meglátogatlak, megdumáljuk a dolgokat, bevezetem neked a netet, fészbukolsz, van kistévé... átviszek egy kis hűtőt, amit csak akarsz. Még abba is belement a Sanyi, hogy a kis barátaidat is áthívhatod néha-néha. 1-2 hét, aztán kitalálunk valamit.

*Csend.*

**Pali** Anyádnak nem kellene szólni, nem hiszem, hogy értené a dolgot. Így mindenkinek jó: neked van saját pecód, Antónia nem rágja a torkomat, anyád is megnyugszik, a lányok se feszülnek.... A magad ura lennél. Én tudom, hogy bízhatok benned. Na? Mit gondolsz?

**Evelin** Kösz, apu.

*Evelin az apja nyakába ugrik és össze-vissza csókolja. Pali nagyon büszke magára. Evelin az apja karjaiban ki. Id Erzsi feláll és kimegy.*

**Erzsi** Jó éjszakát, anyu!



## 17. Tuti tipp

*Erzsi levetkőzik. Roll lepedővel bejön.*

**Erzsi** Norbi...

**Norbi** Üdvözlöm, miben állhatunk a rendelkezésére?

**Erzsi** Norbikám...

*Norbi bebújik a meztelen Erzsi mögé. Érzékeny, szeretetteljes szex.*

*Erzsébet elbőgi magát, olyan jó volt. Együtt nevetnek az őszinte reakción.*

**Erzsi** Köszönöm... Szeretlek... Olyan boldog vagyok...

*Erzsi cirógatja, nézegeti Norbit, mint aki most látja először a másikat. Észrevesz egy régi sebhelyet.*

**Erzsi** Ez itt mi?

**Norbi** Apám egyszer elvitt minket az öcsémmel a bányáspályára, focimeccsre. Én kábé 10 voltam, ő 8. Engem küldött belépőjegyért, ami egyben ilyen sorsjegy is volt. Na, nyertünk egy Daciát.

**Erzsi** Most komolyan?

**Norbi** Komolyan. Apám elbőgte magát és ivott végig a meccs alatt.

*Nevetnek.*

**Norbi** Aztán persze alig bírt járni, úgyhogy azt mondta, mi vezetünk az öcsémmel, mert ő ugye ivott, érted?! El se ért a lábam a pedálig. Úgyhogy az öcsém guggolt alul, nyomta a pedált, én meg tekertem a kormányt, apám váltott, így mentünk hazáig, 15-tel. De hazaértünk simán. Aztán a parkolásnál az öcsém fék helyett gázt nyomott.

**Erzsi** Úristen.

**Norbi** Semmi, kicsit nekimentünk a kerítésnek. Felszakadt az állam, nem volt igazán vészes. Anyám jött ki, szidta volna apámat, de közben ugye ott volt az új autó...

**Erzsi** Szeretlek... Olyan szép vagy...

*Nevetés, csókolózás lesz belőle. Ebbe szól bele a telefon, csipog, üzenet érkezett.*

*Norbi olvasni kezdi, úgy tartja, hogy Erzsi is látja, akaratlanul. A férfi ujja ide-oda cikázik. Erzsi is nézi, elnyílik a szeme a csodálkozástól. A férfi észreveszi, elneveti magát.*

**Erzsi** Ne haragudj, csak pont itt volt előttem...

**Norbi** *(jókedvűen)* Semmi gond. Jó hír.

**Erzsi** Te ilyenekhez értesz?

**Norbi** Nem én. Tibor, a haverom. Nagyon jók a kapcsolatai a minisztériumban.

**Erzsi** És ez olyan, mint a tőzsde?

**Norbi** Nem, ő a minisztériumban dolgozik. Padtársam volt még a szakközépben, én voltam a tanú a lánya esküvőjén, jobban bízom benne, mint a saját anyámban. Van egy cége, egy független részvénytársaság, értékpapírokat árulnak, tudod. Mindig mondja, ha van valami jó tipp, belülről tudja. Szól, én berakom a pénzt és kapok rá háromszor annyi kamatot, mint a banknál. Ráadásul egy fél év alatt is simán megéri. Ne nézz így, Manó, ez legálisabb, mint a te partvisod.

*Norbi tovább intézkedik. Erzsi elgondolkozik.*

**Erzsi** Figyelj... nekem van egy kis pénzem. Nem lehetne valahogy...?

**Norbi** És az anyád mütéte?

**Erzsi** Azt a pénzt már átutaltuk Münchenbe, várjuk az időpontot. Ez a lakás másik fele.

**Norbi** És mit szeretnél vele?

**Erzsi** Hát... ha ilyen gyorsan ilyen sokat kamatozik, én is beraknám...

**Norbi** Biztos vagy benne?

**Erzsi** Biztos. Nagyon kell a pénz. Tedd be a közösbe!

**Norbi** Nincs közös, Manó, ez a tied, a te pénzed. Ha szeretnéd, berakom neked, de a saját neveden. Minden forint a tied lesz utána.

**Erzsi** És a jutalék? Gondolom, van valami ilyesmi...

**Norbi** Manó, ne csináld már, majd pont tőled fogok kérni. Te vagy nekem a jutalék!

**Erzsi** Mindjárt jövök!

*Csókolózás. Erzsébet meztelenül kiszáll az ágyból és egy nejlonzacskóban odaadja az összes pénzét Norbinak.*

**Erzsi** Kétmillió forint.

**Norbi** Manó, zacskóban? Egy bőrönddel kapod vissza... Egy óra múlva itt vagyok. *(kimegy)*

*Erzsi magára tekeri a lepedőt és leül. Telik az idő.*

**Erzsi** Norbi! Norbi!

## 18. Nóra

- Erzsi** Asszonyom, engedjen be, Norbertet keresem! Nagyon fontos!
- Nóra** Menjen el!
- Erzsi** Nem lehet! Nála van a pénzem! Muszáj beszélnem vele!
- Nóra** Hívom a rendőrséget! Hagyjanak már békén!
- Erzsi** Én takarítok a Nofretitiben. Ne haragudjon, de ha nem enged be, betöröm az ajtót!
- Nóra** *(egy késsel a kezében)* Azt próbáld meg, te kurva! Elvágom a torkodat! Vagy a magamét!

*Nóra őrzöng. Félő, hogy kárt tesz magában. Erzsébet betöri az ajtót és megmenti Nóra életét.*

- Erzsi** Kérem, asszonyom, nyugodjon meg! Nem fogom bántani! Tegye le azt a kést... nem szabad....semmi baj....Maga Nóra? Nóra, nyugodjon meg.... kérem.... Nem lesz semmi baj.

*Nóra lassan lehiggad.*

- Erzsi** Norbinál van a pénzem. 2 millió forint. A Tibornak adta.
- Nóra** A Tibor lelépett!
- Erzsi** Mi van?
- Nóra** Átbaszott mindenkit!

*Erzsi hallgat.*

- Erzsi** Anyám vak.
- Nóra** Pech.
- Erzsi** Kell a pénzem. 2 millió forint.

*Nóra nem reagál.*

- Erzsi** Kérdezzük meg Norbit.

*Nóra csak ül és bámul.*

- Erzsi** Adja ide a telefonját.

*Nyomogat.*

- Erzsi** Hogy keressem?

**Nóra** Manó.

*A két nő összenéz. Erzsébet tárcsáz.*

**Erzsi** Ki van kapcsolva. Mondja meg, hol van.

**Nóra** Előzetesben.

*Erzsinek leesik az álla.*

**Erzsi** Mi van?!

**Nóra** Kijött a rendőrség, lefoglaltak mindent, zárolták a számlát. Ennyi volt.

*Erzsi döbbenet hallgat.*

**Erzsi** Akkor adja oda maga! Vegye le a számlájáról.

**Nóra** Nekem nincs számlám.

**Erzsi** Dolgozik, nem?

**Nóra** Nem dolgozom.

**Erzsi** Akkor mit csinál?

**Nóra** Itthon vagyok.

**Erzsi** Beteg?

**Nóra** Miért lennék beteg?

**Erzsi** Akkor valaki... a professzor, az apja, nem? Adja oda ő.

**Nóra** Papa? Szerinte ez volt az ára, hogy megszabaduljunk Norbitól.

**Erzsi** *(megrázza Nórát)* Kell a pénzem. 2 millió forint, érti? Adja vissza!

**Nóra** *(zokog)* Hagyjál már békén az istenverte pénzeddel! Idejöttök, ordítottok! Kibaszott cigányok vagytok! *(cigánykodva)* Norbi! Norbi! Norbi! Tessék, fogd meg, amit látsz és vigyed!

*Erzsébet megfogja a leejtett kést, és melléhez szorítva kifordul a közönséghez.*

### **19. Erzsébet a bankban**

**Erzsi** Jó napot kívánok. Édesanyám megvakult és egy müncheni magánklinika vállalta, hogy egy új módszerrel elvégezzek rajta egy kísérleti műtétet, 92 százalék a siker. Átutaltunk a klinikának 8500 eurót.

**Ügyintéző** *(a kanapéről)* Egy személyi igazolványt kérnék szépen, köszönöm szépen. (...) Itt is van! Az összeg hiánytalanul megérkezett a kedvezményezett számlájára.

**Erzsi** Az a helyzet, hogy nem tudunk most kockáztatni, szeretném visszakérni a pénzt.

**Ügyintéző** Az a helyzet, hogy ez nem a mi kompetenciánk. Mi csak közvetítünk.

**Erzsi** Szeretném visszakapni a pénzt.

**Ügyintéző** Értem. Hogy is mondjam? Mi egy kéz vagyunk, érte? Egy kéz, amely átadja a pénzt az egyik helyről a másikra. Egy híd.

**Erzsi** Nem akarjuk a műtétet.

**Ügyintéző** Ebben az esetben arra bízhatnám, hogy vegyék fel a kapcsolatot a klinikával, mielőbbi hatállyal bontsák fel a szerződést. Arra fel kell hívnom a figyelmét, hogy az utalás során egy kisebb összeget levontunk, ez az úgynevezett tranzakciós illeték, ez jelen esetben mintegy 2 százalékot tesz ki.

**Erzsi** Nem ismernek valakit azon a klinikán?

**Ügyintéző** Öszinte leszek magához: mi ebben sajnos nem tudunk segíteni.

**Erzsi** De hát nem is kezelték még az anyámat.

**Ügyintéző** Akkor még egyszerűbb a helyzet.

**Erzsi** Igen, a Tibort kellene előkeríteni. A minisztériumban biztos tudják, hol van.

**Ügyintéző** Mi nem tartunk közvetlen kapcsolatot a minisztériummal.

**Erzsi** Ne vicceljen, ha valaki, hát maguk tartják. Fogja meg a telefont és hívja a Tibort.

**Ügyintéző** Nem ismerem Tibor urat.

**Erzsi** De, de, de. És utána felhívod a Norbit, jöjjön ide, és akkor itt, hivatalosan elkérjük tőle a pénzemet, ez nem utalás, ebből le se kell vonni.

**Ügyintéző** Kérem, asszonyom, nem tudom, miről beszél.

**Erzsi** Hagyjuk ezt a színjátékot! Erre nem érek rá. Gyerünk!

*Az ügyintéző int a biztonsági őrnek, aki odamegy.*

**Erzsi** Norbi! Ez gyors volt, Manó. Manó... Hogy tehetted ezt velem? Bíztram benned!

*A biztonsági őr, Lajos, megütközve bámulja. Erzsi indulata egy pillanatra meginog, elborítják az érzelmek.*

**Erzsi** Én tényleg szeretlek, te hülye...

**Lajos** Megkérem, hogy hagyja el az épületet.

**Erzsi** Ne csináld ezt velem, Norbi... Norbi....

**Lajos** Kifelé, amíg szépen mondom.

*Erzsi kezd elborulni.*

**Erzsi** Engem te nem dobsz ki! Én tüntetést vezettem, országosat!

*A biztonsági őr megfogja Erzsi kezét és hátulról átkulcsolja vele a saját nyakát.*

**Erzsi** Ha megmoccansz, megöllek! (*ügyintézőhöz*) Antónia, adjad össze, amit mondok: lakbér 46 ezer, rezsi 20, anyának gyógyszerek 12, ennivaló 3 embernek egy hónapra legyen mondjuk 100 – ez a legminimum. Ezt most felszorozzuk fél évre előre, annyi kell, hogy egyenesbe jöjjenek. Mennyi lesz?

**Ügyintéző** 1.128.000 forint.

**Erzsi** És Evelinnek tengerre 20ezer. Nem 20, 50! Nyisd ki a széfet, Nóra. Gyerünk, tudom, hogy ott rejtegeted a pénzt.

*Az ügyintéző valamit makogna.*

**Erzsi** Niki, áruló vagy. Otthagytál a harag napján. Emlékszel?!

**Ügyintéző** De hát én Orsi vagyok!

**Erzsi** Hazudsz! Megöllek! Megöllek!

**Lajos** Anyáddal szórakozzál, te idióta! Hadonászol itt a késsel! Mindjárt hívom a rendőröket, azt szétbasszák a picsádat, te szar! Megértetted?

*A biztonsági őr kidobja Erzsit, aki a földön zokog.*

## **20. A két angyal**

**Roll** Nekem ebből elegendem van. Minek ezt tovább gyötörni? Jöjjön a következő!

**Ann** Honnan?

**Roll** Innen.

**Ann** Innen?

**Roll** Innen.

- Ann** Nem. Ezek nem áldozatok, ezek túlélők! Ha van időd és pénzed ide jönni, akkor tuti túlélő vagy.
- Roll** Köztük is van azért olyan! Például ott az a fekete hajú nő. Olyan szomorúnak tűnik. Lehet, hogy meghatotta a történet...
- Ann** Egész előadás alatt a mobilját nyomkodta, a szeretőjével sms-ezett, aki szintén itt van pár sorral feljebb a feleségével. (...) Ezek nem elég jók... Ezek vacak jók... Na, inkább ezzel foglalkozzunk itt.
- Roll** Ez már teljesen kész van.
- Ann** Még nem eléggé.
- Roll** Mi hiányzik?
- Ann** A magány.
- Roll** Jaj, bazdmeg, de költői vagy. (...) Jó, de mikor lesz vége?
- Ann** Azt ő dönti el, hogy mikor lesz vége.
- Roll** Figyelj, felrobban náluk a negyediken egy gázpalack. Ő pont nincs otthon, de az anyja igen! Aztán egy halálos kimenetelű közúti autóbaleset. A kis Evelin így szerepel a friss hírekben.
- Ann** Nem. Evelin életben marad.

## **21. Erzsébet születésnapja**

*Sötétből Evelin alakja válik ki, kezében torta égő gyertyával. Énekli a „boldog születésnap”-ot. Inkább kísérteties, mint ünnepi hangulat. Erzsi nagyon meg van hatva. Evelin elegáns, drága ruhákban van, napszemüveg, smink, táska, tisztára mint egy felnőtt nő.*

- Evelin** Boldog születésnapot...
- Erzsi** Evelin! Kicsim! Anyu, gyere gyorsan!
- Id Erzsi** Evelin!
- Erzsi** De édes vagy... Nem felejtetted el? Köszönöm! Micsoda meglepetés!
- Id Erzsi** Eljöttél, Evelin...
- Erzsi** Úristen, micsoda torta... Anyu, ilyen kis habcsókok...

*Erzsi az anyja kezét odavonja, majdnem tönkreteszi a tortát, Evelin óvatosan, de határozottan félretolja a nagyanyja kezét.*

- Evelin** Na, óvatosan, szétkened.

**Erzsi**     Úristen, de elegáns vagy!

**Evelin**    Na, mit szólsz?

**Erzsi**     És ez a sál, hogy csillog... Hú, milyen puha... Anyu, fogd meg!

**Id Erzsi**   Micsoda pamut...

**Evelin**     Nem pamut, hanem selyem.

*Erzsinek kezd furcsa lenni ez a nagy gazdagság.*

**Erzsi**     Mennyibe kerül egy ilyen?

**Evelin**    *(magabiztosan)* Nem volt olcsó.

**Erzsi**     Honnan van ez?

**Evelin**     Hát a Jánostól.

*Csönd.*

**Id Erzsi**   Jááános...

**Erzsi**     Ki az a János?

**Evelin**    Az a miniszter, akinél lett volna a munka, tudod, a sajtófigyelős, amire nem engedték el.

**Erzsi**     Nem értem.

**Evelin**    Én akkor mégis elmentem és jelentkeztem arra a munkára a Miniszterelnöki Hivatalba, csak János nem vett fel, ugyanazt mondta, mint te, hogy nekem az iskolában van a helyem, és az a dolgom, hogy tanuljak.

*Erzsébet bizonytalanul bólogat, nem áll neki össze az egész, értetlenül mered a lányára, iszonyú gyanú kezd az agyára telepedni.*

**Evelin**    Nagyon rendes velem. Iskola után mindig küld értem kocsit. Sokat beszélgetünk, elmagyarázza nekem a dolgokat.

*Id Erzsi pontosan érti, miről van szó, elismerően bólogat és nevet.*

**Evelin**    Elvitt a Rigolettóra. Meg Firenzébe. Láttam a Dávidot.

**Id Erzsi**   Nős?

**Evelin**    Az, de majd elválík. Ráér. Addig úgysem vehet el, amíg kiskorú vagyok.

**Id Erzsi**   Hány éves?

**Evelin**     57.



**Id Erzsi** Egy érett férfi.

**Evelin** Ne aggódj, vigyáz rám, mindig használunk óvszert.

*Erzsébet még mindig a szájára tapasztott kézzel ül, szemében rémület, fojtott zokogás. Evelin behajol, nézi őket egy ideig, aztán hátradől, a közönséghez kezd el beszélni.*

**Evelin** Csak vicceltem. A barátomat Rendes Károlynak hívják. Az agrármérnöki karon elsőéves, az anyja könyvelő, Rendesné Mária, az apja nyomdász, idősebb Rendes Károly. Egy kis lakásban élnek a lakótelepen. Azt tervezzük, hogy majd a főiskola mellett mindketten végig dolgozunk, és kiveszünk valahol a külvárosban egy rendes kis szobát. Aztán majd még többet dolgozunk, felvesszünk hitelt egy rendes banknál, lesz egy kicsike lakásunk. Szülők majd neki két rendes kisgyereket, összehúzzuk magunkat, és majd még többet dolgozunk, hétvégén is, éjjel is nappal is....

*Evelin kimegy. Erzsébet és anyja szótlánul ülnek.*

*Elkezd újra csöpögni a víz a plafonból. Erzsi ekkor hangtalanul elvágja a saját torkát.*

*Roll egy rendőrségi helyszínelő szalagot húz Erzsiék otthona, a színpad és a nézőtér közé, közben:*

*Egy szárító,*

*Egy ételhordó*

*Mit mondhat még*

*Önvádról?*

*A tisztesség*

*Nem fog rajtatok!*

*Amíg nem túl késő,*

*Induljatok!*

*Gyógyítsátok*

*A jóság-átkot,*

*A hamis erkölcs*

*Járványát!*

*Pusztítsátok*

*A nyájasságot,*

*Az ájtatosság*

*Bálványát!*

*Most még bírni kell,  
Most még túrni kell!  
Mert amik most jönnek, azok  
Új hallgatások.*

*Most még bírni kell,  
Még nem adhatod fel!  
Mert amik most jönnek, azok  
Hihetőbb hallgatások.*

*Rossz lópokróc,  
Egy kartondoboz.  
Mi kellhet még  
a friss gyászhoz?*

*A bűnbánat  
nem fog rajtatok!  
Amíg nem túl késő,  
induljatok!*

*Gyógyítsátok  
A jóság-átkot,  
A hamis erkölcs  
Járványát!*

*Pusztítsátok  
A nyájasságot,  
Az ájtatosságot  
Bálványát!*

*Most még bírni kell,*

*Most még túrni kell!*

*Mert amik most jönnek, azok*

*Új hallgatások.*

*Most még bírni kell,*

*Még nem adhatod fel!*

*Mert amik most jönnek, azok*

*Hihetőbb hallgatások.*